

Det europæiske musikøkosystem

En konceptuel rammedefinition af den europæiske musikscene, der sigter mod at forstå og fremme dens enhed, mangfoldighed og opfindsomhed for at gøre den tiltalende, modstandsdygtig og konkurrencedygtig

Resumé

Den europæiske musiksektor i det 21. århundrede er nået frem til en skillevej. Nye rekorder blev slået i musikmarkedets efterspørgsel, og sektorens primære erhvervssektorer oplevede et stærkt post-pandemisk opsving. Industrien bliver mere kompleks samtidig med, at sociale, kulturelle og teknologiske tendenser ændrer sig, sammen med den dynamik og indbyrdes afhængighed, der ændrer sig.

At forstå musikindustrien som et musikøkosystem frem for blot dens traditionelle lineære værdikæder er konsekvensen af opfattelsen af, at industrien bliver mere og mere kompleks og indbyrdes afhængig. Tendensen med at konceptualisere en kompleks sektor som et økosystem ses også i andre sektorer og udgør den grundlæggende præmis for EU's industristrategi.

I denne tekst beskriver vi **Det europæiske musikøkosystem som et netværk af deltagere i musikindustrien, deres miljø, deres relationer og deres indbyrdes afhængighed gennem skabelse, formidling og forbrug af musik for at tilføre værdi til både systemet som helhed og de systemer, det tilhører.**

Ifølge denne definition kan aktører være alt fra publikum og politiske beslutningstagere til musikere eller digitale enheder som algoritmer eller kunstig intelligens. Ud over immaterielle elementer som love og regler, sociale skikke og politiske overbevisninger, består deres miljø af materielle aktiver som spillesteder og digital infrastruktur. Ud over at være indbyrdes afhængige tilfører aktører i et økosystem værdi gennem deres effekter på andres sociale, kulturelle og økonomiske velbefindende.

Sektoren kan ses som et usædvanligt adaptivt og lydhørt økosystem, der kan håndtere både branchespecifikke spørgsmål som markedskonsolidering, "platformisering" og identifikation af politiske imperativer for dens modstandsdygtige og bæredygtige fremtid såvel som mere generel kriseudvikling som f.eks. mangel på arbejdskraft, klimaændringer og skiftende forbrugerpræferencer.

Et stigende antal små og mellemstore spillere deltager i nye samorganiserede økosystemstrukturer, der er baseret på samarbejde, innovation og mangfoldighed, såsom mere åbne musiknetværk eller åbne musikbyaktiviteter, konferencer og festivaler. Dette er et resultat af de udfordringer, som musikindustrien står over for, især i Europa. Disse strukturer muliggør orientering og samarbejde ud over tidligere grænser for sektorer og kulturer. Teoretisk fremmer de åbenhed over for tilstødende økosystemer (der ikke er relateret til musik), som dem, der beskæftiger sig med uddannelse, sundhed og velvære samt endog byplanlægning og udvikling.

Europa udgør en enestående og frugtbar jord til at være vært for denne udvikling. Europas musikøkosystem kan ses som en modvægt til den hastigt voksende asiatiske musiksektor eller Nordamerika på grund af dets samorganiserede strukturer, selvom det halter bagefter det amerikanske musikmarked med hensyn til investordrevet markedsstyrke. Disse strukturer skal understøttes, hvis det europæiske musikøkosystem skal vokse, styrke dets modstandskraft og økonomiske potentiale og give musikken mulighed for at maksimere sin sociale og kulturelle virkning. Ideen om, at musikindustrien er et økosystem, åbner op for nye muligheder for politiske interventioner og støttesystemer for at hjælpe den med at vokse og bevare sin konkurrencefordel. Disse omfatter uddannelsesfremme, langsigtede ordningsinvesteringer, maksimering af virkningerne af afsmitninger med tilstødende industrier, styrkelse af individuelle kunstners socioøkonomiske status, bistand til lokale kreative fællesskaber og implementering af datadrevet politik. Baseret på disse handlingslinjer vil en fremsynet europæisk musikpolitik understøtte væksten af nye, mere gennemsigtige strukturer, styrke de nuværende og frigøre det fulde potentiale i musikøkosystemet.